

Nieuwsbrief 81

Fam. ds. M.L. Dekker - Maarten & Marita  
[dekkernazareth@gmail.com](mailto:dekkernazareth@gmail.com)

POB 2156

Nof haGalil 1751508

ISRAEL

9 november 2023

## Update 6, dag 34



'Doe wel bij Sion naar Uw  
welbehagen'



Lieve vrienden,

Vanmorgen schijnt de zon weer uitbundig. Aan de beurt is Psalm 8 die we samen lezen: O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde! Gij, die Uw majesteit gesteld hebt boven de hemelen.

We hebben een warme novembermaand, iedere dag stijgt het kwik nog richting de 30 graden. Als ik naar buiten loop om de krant te pakken, word ik een moment overweldigd door onze bloeiende bougainville.

De bloemen schitteren in het zonlicht en steken fel af met hun diep roze kleur tegen de uitgestrekte blauwe hemel. Hoe heerlijk is Uw Naam op de ganse aarde! Alles lijkt zo vredig op deze vroege morgen.



Maar onze krant, The Jerusalem Post, vermeldt op de voorkant Dag 34 van de oorlog. Linksboven op de voorpagina zien we een prachtige foto van een vrolijk meisje met blonde krullen. Het is Gani Yahel Shoham van drie jaar uit Kibbutz Be'eri, gekidnapt door de Hamas op zaterdag 7 oktober. Met grote letters staat er: Bring them home. Hartbrekend. Hoe zou zo'n meisje het maken daar in de tunnels van Hamas? Een stil gebed stijgt op in je hart.

## Wereldopinie

Israël volgt nauwlettend de publieke opinie in het wereldnieuws. Overal horen we van pro-Palestijnse protesten. Het raakt je als je hier deel uit maakt van de Israëliëse samenleving. Je kunt ervoor kiezen om je niet met de politiek in te laten en er niet over te schrijven. Ik denk dat dit niet terecht is. Deze houding bemerk ik vooral bij Arabische christenen. Er wordt heel algemeen gesproken over de oorlog en als gelovigen wordt er gezegd dat er een einde moet komen aan de militaire acties van Israël, want de Palestijnse burgers moeten zo erg lijden. Dat de Palestijnse burgers lijden, is waar. Dat is ook hartbrekend als je hoort over de vele slachtoffers en als je die duizenden vluchtelingen ziet. Maar

we moeten en mogen één ding niet vergeten! Als we ons alleen gaan fixeren op de Israëlische aanvallen en de Palestijnse slachtoffers en vluchtelingen, dan gaan we voorbij aan de gruwelijke terroristische inval van de Hamas op 7 oktober. Als je het ter sprake brengt, dan wordt nog wel beaamd dat het verschrikkelijk was en “wat kun je verwachten van deze gewelddadige moslims?”, maar daar blijft het dan bij.

## Sta achter Israël

Beste vrienden, we moeten achter Israël blijven staan! En we moeten ons uitspreken. De wereld moet voortdurend geconfronteerd worden met de gruwelijkheden van deze satanische Hamas. Iedere dag nog lezen we verhalen wat er plaats heeft gevonden op deze gruwelijke zaterdag. We zien de foto's van stralende gezinnen die uitgemoord zijn. Vandaag las ik nog het verhaal van de familie Kutz in Kibbutz Kfar Aza, vader, moeder en drie kinderen (19, 17, 15 jaar). Ze vonden de dood toen ze alle vijf elkaar vasthielden en omhelsden. Wat moet dit geweest zijn voor de mensen van ZAKA (een vrijwilligersorganisatie die lichamen bergt bij aanslagen) om de lichamen van dit gezin los te maken. En om een verbrand kind te vinden met een mes dwars door het hoofd gestoken. Mag Israël zich dan niet verweren? Ook niet na meer dan 9.000 raketten in één maand? Iedere dag worden er raketten afgeschoten vanuit Gaza richting Tel Aviv, Ra'anana, Herzliah, Bersheva. Onze vrienden daar zitten iedere dag in de schuilkelder. Daar lezen we nauwelijks iets over in het Nederlandse nieuws. Moet er dan een staakt het vuren komen ten gunste van Hamas?

## Nahariya

Afgelopen zaterdag zou ik preken in Nahariya, de noordelijkste stad van Israël op nog geen 10 km van de grens met Libanon. De preekbeurt was al afgesproken voor de oorlog. Nu is de noordgrens verre van rustig. Dagelijks vinden er beschietingen plaats, al heeft Hezbollah zich (nog?) niet met volle kracht in de oorlog gemengd. Gelukkig maar! De vraag komt wel even in je op of het veilig is om daar te gaan preken. Ik kom er graag. Ik heb er acht jaar gepreekt in het begin, toen ik pas in Israël was. Albert Nessim was de pastor van een kleine Engelssprekende gemeente in zijn huis. Maar hij kreeg gezondheidsproblemen en vroeg mij om hulp. Na 3 jaar overleed hij. Nu is het een Hebreeuwssprekende gemeente, met Alberts zoon Michael als pastor. Ze komen bij elkaar in een gebouwtje wat achteraf. Ze hebben geen schuilkelder. Ik besprak het met Michael en we besloten dat als er vrijdag en 's nachts geen beschietingen zouden zijn, dat dan de dienst door kon gaan in hun zaaltje. Als er dreiging zou zijn, dan zou de gemeente in het huis van Michael samenkomen, die een versterkte kamer in zijn appartement heeft. Op shabbatmorgen hebben we even contact gehad. Er had 's nachts niets plaatsgevonden. Zodoende reden we naar Nahariya, na eerst gebeden te hebben om bewaring en bescherming. In de gemeente was niet iedereen aanwezig. Een gezin dat boven Nahariya in een dorp woont (dus dicht bij de Libanese grens), was al eerder geëvacueerd. Tijdens het preken hoorden we plotseling allerlei explosies. Iemand ging buiten kijken. Michael onderbrak me even later en stelde de gemeente gerust dat het Israël was die op Libanon vuurde en niet omgekeerd. Want we hoorden geen alarm dat we in de schuilkelder moesten. Later lasen we dat het toch de Hezbollah geweest was, die gevuld had naar Rosh haNikra, boven Nahariya. Maar omdat het geen gevaar voor Nahariya opleverde, was het luchtalarm daar niet afgegaan. Ondanks deze interruptie was het er goed toeven. We mochten de gemeente bemoedigen. En wat is er troostvoller dan het Woord van God Zelf? Na de dienst zou er geen maaltijd zijn, beter om in oorlogstijd maar weer gelijk naar huis te gaan. Toch had iemand nog een heerlijke salade gemaakt en er was koffie met dadels. Annie, de vrouw van pastor Michael, maakt het redelijk goed.

Ze had in de eerste week van de oorlog drie vingers gebroken toen ze tijdens het boodschappen doen naar een schuilkelder in de stad rende en ten val kwam. Een vinger is nog erg dik en ze kan hem nog niet bewegen. We bidden dat het toch goed mag komen als de pinnen eruitgehaald worden, want ze begeleidt de gemeentezang op de piano.

We hebben de gemeenteleden een cadeaubon gegeven zodat ze boodschappen konden halen.

Deze bonnen geven we ook aan soldaten.



Op de foto ziet u Ari, één van onze kerkenraadsleden, op bezoek bij zijn nichtje, die in het leger zit. Hij bemoedigde haar met een bon.

# Habakuk

In deze dagen is het goed om het Bijbelboek Habakuk te lezen. De profeet worstelde met vele vragen over Gods bestuur van deze wereld. Waarom straft de Heere de zonde van Juda door middel van de nog veel goddelozere Babyloniërs? Habakuk vindt rust in Gods belofte: "Gij toogt uit tot verlossing Uws volks, tot verlossing met Uw Gezalfde..."(Hab.3:13a). Hij mag al van verre zien op de Gezalfde, de Messias. En dan mag Habakuk tòch, temidden van alle oordelen, in de HEERE van vreugde opspringen, hij mag zich verblijden in de God zijns heils!

Want, deze oorlog gaat ten diepste om de strijd tussen het vrouwenzaad en het slangenzaad. Dat zien we toch duidelijk voor ogen? Het gaat ten diepste om de zaak van Christus, Yeshua haMashiach. Satan weet maar al te goed dat er nog onvervulde beloften zijn voor een rijke toekomst van Israël. En hij probeert uit alle macht de vervulling ervan te verhinderen. Maar hij is verslagen! En de Heere zál Zijn beloften vervullen. Israël zál tot de kennis van hun Messias komen.

## Meeleven en gebed

We willen iedereen hartelijk bedanken voor het meeleven, en vooral voor het gebed. We kunnen niet alle appjes en mails persoonlijk beantwoorden. Nogmaals hartelijk dank voor jullie bemoedigingen.

Het gebed is het allerbelangrijkste wapen in deze strijd.

\*Bid voor de vrede van Jeruzalem

\*Voor de regering dat ze wijsheid mogen ontvangen

\*Voor bescherming van de soldaten

\*Voor de gijzelaars. Wat moet het vreselijk voor hen zijn al deze weken

\*Voor de rouwende families, ook van gesneuvelde soldaten (dan zie je van die jonge stralende gezichten in de krant)

\*Bid voor het Palestijnse volk dat zucht onder een wreed regime, dat ze het uit gaan roepen tot de levende God van Israël

\*Bid ook voor de Hamasterroristen, ze zijn verblind door haat. Voor de Heere is niets te wonderlijk. De goddeloze koning Manasse werd in de gevangenis bekeerd.

\*We vragen ook gebed voor onze kinderen, Pieter & Annelies en Carel, dat ze zich niet te ongerust maken.

Hartelijke groet,

Maarten en Marita – fam. Ds. Dekker

